

400,000 Kr. Krudt og Kugler om Aaret. Samtidig dermed byder han sine Arbejdere saadanne Lønninger, at de ofte mangle Brød i Huset.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Det ærede Medlem sagde, at han umuligt kan oplyse om, hvad den almindelige Arbejds løn paa Arbejdspladser her i Byen er for almindeligt Arbejde. Jeg troede dog, at Fagforeningerne vidste Besked om noget saadant. Jeg troede dog, at Arbejderrepræsentanterne — og det siger det ærede Medlem jo, at han særlig er, vi ere jo ogsaa Arbejderrepræsentanter . . . (*K. M. Klausen*: Ja, desværre.) . . . Ja, det lade vi nu den almindelige Valgret afgøre . . . (*K. M. Klausen*: Det gør den ogsaa nok.) . . . Ja, det gør den sikkert, det er der ikke noget i Vejen for — jeg troede, at Arbejderrepræsentanterne her vidste Besked om den almindelige Arbejds løn, og jeg troede, jeg kunde faa den at vide, naar jeg spurgte dem derom. Men jeg har kun faaet at vide, hvad de give Arbejderne i Arbejdernes Fællesbageri, og det er jo ikke noget, som kan være normalt for hele Arbejds lønnen, thi hvis det var det, maatte det ærede Medlem jo ikke foreslaa 3 Kr. her paa Finansloven, men 4 Kr. Saa sagde det ærede Medlem, at vi bortskyde for 400,000 Kr. Krudt og Kugler. Ja, hvad kommer det denne Sag ved? Ikke det mindste. Det, vi forhandle her, er Arbejds lønnen, og jeg kan fremdeles ikke faa Besked derom af de ærede Medlemmer, der stille et Ændringsforslag, ikke til Finansloven, men til de Bilag, der ledsage Finansloven, og som slet ikke blive rettede ved Afstemningen her, et Ændringsforslag, som de sige gaar ud paa at skaffe Arbejderne 3 Kr. om Dagen, men som selv erkende, at Arbejderne ogsaa skulle have Dyrtidstillæg, som de faa efter det Lovforslag, som vi alle ere enige om, bliver vedtaget, saaledes at det bliver 3 Kr. 27 Øre om Dagen. De stille det ved Siden af dette Forslag, som her er stillet om at give de lavest lønnede Arbejdere et Tillæg, saaledes at Timelønnen bliver 35 $\frac{7}{8}$ Øre, og saa paa-staa de, at denne Lønning, som jeg har stillet Forslag om, er uanstændig, men sige de, man kan slet ikke sammenligne det med de øvrige Arbejdspladser. Jeg synes, at hele denne Forhandling fra de ærede Medlemmers Side tilsidst bliver saaledes, at man hverken kan finde ud eller ind i deres Standpunkt og Mening.

Borgbjerg: Jeg synes, det er den højtærede Forsvarsministers Standpunkt, man hverken kan finde ud eller ind af. Det er ikke ret længe siden, vel kun en 7—8 Minutter siden, at den højtærede Minister drog en Sammenligning mellem Staten og „Social-Demokraten“ og andre Institutioner, som Socialdemokratiet har Indflydelse paa. Saa paaviste jeg, og den højtærede Minister kunde ikke modsige det i nogen Maade, hvorledes man baade ved „Social-Demokraten“ og ved andre Institutioner i Københavns Kommune, hvor Socialdemokratiet har Indflydelse, søger at hæve Niveauet først og fremmest fra neden af, det gaar i Spidsen og har altid først og fremmest taget fat, hvor der var særlig Trang. Jeg opfordrede den højtærede Minister til at sørge for, at Staten stadig fulgte i dette gode Fodspor, men saa svarede den højtærede Minister, at han ikke vilde have draget en saadan Sammenligning, og trak sig tilbage. Det, her er Tale om, er, at Ministeren har kæmpet ihærdigt som en Løve og med en Kraft, der var en bedre Sag værdig, for Løjtnanternes Lønningsforhøjelse. Han har gjort det til et storpolitisk Kampspørgsmaal, han har sprængt sit Parti og er kommen i Kollision med endogsaa den moderate Fløj her i Tinget. . . .

Formanden: Det ærede Medlem er inde paa en Forhandling, som er afsluttet.

Borgbjerg: Ja vel; det har altsaa Ministeren gjort i denne Sag for, at Folk, der dog vare forholdsvis godt stillede, kunde faa deres Løn forhøjet med gennemsnitlig 300 Kr. Saa sige vi: Har da Ministeren ikke saa meget større Opfordring til i hvert Fald at sætte Lønnen for Arbejds mændene til 3 Kr., hvad der faktisk er det mindste Niveau, Arbejds mænd nogetsteds staa paa? Ministeren drager stadig det uvedkommende Spørgsmaal om Timelønnen ind. Men naar Orlogsværftet ikke beskæftiger sine Arbejds mænd saa mange Timer som en almindelig Arbejdsgiver, men dog lægger saaledes Beslag paa deres Arbejds kraft, at de ikke kunne søge andet Erhverv ved Siden af, bør Orlogsværftet selvfølgelig ogsaa lønne dem anstændigt efter det almindelige Niveau, og dette er, saa vidt jeg ved, 3 Kr. 50 Øre, eller i hvert Fald 3 Kr., under det er der ingen privat Arbejdsgiver noget Sted, der beskæftiger sine Arbejds mænd. Naar Forholdet er saaledes, have vi fuldkommen